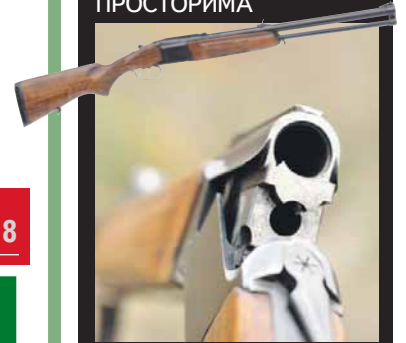

Ситнеши
- Горња
Лепеница
једна од
најбољих
ловачких
група у
србачкој
општини

Сију кукуруз, граде куће и хранилишта

ПУШКА ИЖ 94 НАСТАВЉА
ТРАДИЦИЈУ РУСКОГ
ОРУЖЈА НА ОВИМ
ПРОСТОРИМА

Из Русије
с љубављу

Глас Српске

5. АВГУСТ 2016.

број 18

ЛОВАЦ

**Марко
Марковић
из Кнежева
колекционар
необичних
трофеја**

Од стотине одстријељених трофеја само најкапиталније чувам код куће. То је само један од доказа да ми, истински ловци, ловимо ради трофеја, а не због нечег другог, испричао Марковић

Цар афричких пустиња и савана

**OPEN TO GO,
TELEVIZIJA ZA
PONIJETI!**

**OPEN TO GO
GRATIS
DO KRAJA GODINE!**

GRATIS aktiviraj
Open To Go i gledaj
televiziju gdje god
poželiš, na **računaru**
ili **tabletu ili telefonu!**

**PONUDA
MJESECA
10% POPUSTA
6 MJESECI NA
EXTRA PAKETE**

Promotivna ponuda gratis Open To Go (multiscreen) usluge važi do kraja 2016. godine za sve nove i postojeće Open IPTV korisnike koji aktiviraju uslugu do 31.10.2016. godine. Uslugu je moguće aktivirati na jednom uređaju (desktop ili laptop računar, tablet ili mobilni telefon). Ponuda popusta na pretplatu važi do 05.10.2016. za sve nove korisnike Duo Net Extra, Duo m-net Extra, Trio Extra i Quadro Extra pakete. U cijenu uređaja je uračunat PDV. Ponuda uređaja važi do isteka zaliha. Uslovi i detalji Open ponude su dostupni na m:tel prodajnom mjestu, web sajtu i korisničkom servisu.

m:tel

open.mtel.ba

korisnički servis 0800 50 005

mtelbih

mtelimateprijatelje

љен и који на отварању доби име "Танов млин". Колиба има четири удобна лежаја са још два помоћна, уз остали практични намјештај. Кључеве су добили ловци ловне групе "Улобићи" и нема сумње да ће се домаћински старати о свему, тим више што су били видно одушевљени изгледом и могућностима које колиба пружа. Није никаква тајна да је Мијовић издвојио знатна средства за овај подухват. Иако вријеме није било савезник овога скупа, због кише која је повремено падала, ватра је пуцкета, ражњевци се окретали, а здравице се низале. Наш Боро, иако озарен и видно задовољан, некако скромно и стиљиво је примао честитке и похвале. Такав је он. Није цаба речено наше је само оно што смо дали и са другима подијелили.

ПОМАЖЕ У ОБНОВИ ПУТА И СЕОСКОГ ГРОБЉА

Боро Мијовић није заборавио родну груд

"Танов млин" понос Улобића

Захваљујући Мијовићу, ловци ЛУ "Требевић" добили комфорно опремљену колибу, на мјесту гдје је његов отац некада имао воденицу

ПИШЕ: ТАДИЈА М. БОГДАНОВИЋ
sport@glassrpske.com

Јаке другарске везе између ловаца ЛУ "Требевић" из Источног Сарајева и њихових чланова који живе у иностранству још једном су испливале на површину.

Члан "Требевића" са тренутном адресом у Торонту Боро Мијовић, звани Гаро, недавно је поставио богату трпезу у селу Улобићи, за своју стару ловачку дружину и пријатеље. Од слава је важнији био сам повод, јер овом приликом ловцима је свечано на

употребу предата ловачка колиба, крштена као "Танов млин", коју је Мијовић адаптирао од старе очеве воденице, односно млина, како се

то овдје каже. Господин Боро је на радост овдашњих ловаца изградио чаробан објекат, чији је ентеријер врло модерно и комфорно опрем-

Иначе треба истаћи да је село Улобићи потпуно спаљено 1992. године, а неким чудом пожар је преживио само овај млин. Оно што посебно заболи при сјећању на то несрећно вријеме је чињеница да је том приликом мучки убијено четворо мјештана-цивила, а за тај злочин нико није оптужен, а камили осуђен.

Овај објекат је шести по реду који је обновљен без било какве помоћи државних институција или донатора. Највећа заслуга за последњи иде Бори, правом ловачком господину хуманисти и природњаку. Жива је истина да никада није дигао пушку на племениту дивљач, сем у пар наврата на штеточине, а и то некако невољно. Њему је лов само изговор да би што чешће боравио у планини са својим пријатељима.

- Та дружења су нешто незаборавно, а срндаћ, па како ћеш пуцати на онакву љепоту, ја ти за то немам срца, а ето ко воли нека одстријели, нисам противан само да се не претјерује с тим, јер није то ни Богу мило - често је знао рећи Боро.

Поред опремања ове колибе он се одмах укључио и у обнову пута и изворишта те уређење сеоског гробља. Са рођацима заговара изградњу спомен-чесме за изгинуле претке и не треба сумњати да ће то бити и урађено.

- Дража ми је обична пура или кајгана са дивљим зељем него сви бјелосвјетски специјалитети - ријечи су Борине, које одликовају каква је величина у ствари.

"Виторог" посједује
услове апсолутног
мира јер у
њему практично
не постоји
ниједно настањено
домаћинство,
а једно је од
ријетких ловишта
у којем бораве
три велика
предатора - медвјед,
вук и рис

Посебно ловиште "Виторог" оаза
мира и нетакнуте природе

Пуст предјели богати дивљачи

Ловиште посебне намјене "Виторог" установљено је на подручју општина Ши-

пово, Купрес и Мркоњић Град. Корисник ловишта је ЈПШ "Шуме Републике Српске" а. д. Соколац, ШГ "Горица" Шипово.

Површина ловишта износи 13.255 хектара, од чега је ловна мања само за 30 хектара. Ловиште се простира на надморској висини од 996 до 1.907 метара, што значи да је типично планинско. У њему постоје повољни станишни услови за срнећу дивљач, дивље свиње, медвјед, дивокозе, зечеве, лештарке, велике тетријебе, вукове, рисове, вјeverице, орлове, сове, јастребове, дивље голубове, шљуке и друге врсте дивљачи (сисара и птица) којима одговарају постојећи станишни услови.

Основне врсте дивљачи су срнећа, дивља свиња, медвјед, велики тетри-

јаб и вук. Ловиште је атрактивно подручје како за ловце, тако и за остале љубитеље природе. Једно је од ријетких ловишта гдје су присутна сва три велика предатора - медвјед, вук и рис.

"Виторог" посједује услове апсолу-

**ДОЛАЗЕ ГОСТИ ИЗ СВИХ
ЕВРОПСКИХ ЗЕМАЉА**

Мароканска принцеза
Лала Амина
ловила на Виторогу

тног мира јер у њему практично не постоји ниједно настањено домаћинство, а о државним шумама које су доминантне брине и организовано њима газдује ЈПШ "Шуме Републике Српске", тако да се може усклађивати шумско и ловно газдовање. Гранично ловиште у ФБиХ је такође посебно.

стријелила је медвједа. Бројност дивљачи је на завидном нивоу, тако да је гост у "контакту" са дивљачи приликом сваког изласка у ловиште.

ШГ "Горица" Шипово увијек је тежило да унаприједи ловство и дало је велики допринос у његовом развоју и унапређењу. Најзаслужније је што су у овом тренутку шуме Шипова пуне дивљачи.

ГОСТ У "КОНТАКТУ" СА ДИВЉАЧИ ПРИЛИКОМ СВАКОГ ИЗЛАСКА

У Шипову ловство има дугогодишњу традицију. Атрактивне природне љепоте и богато ловиште привлаче госте из земаља бивше Југославије, те Аустрије, Италије, Русије, Швајцарске, Њемачке...

Ловиште је посјетила и мароканска принцеза Лала Амина, иначе страствени ловац. Том приликом од-

www.torzokom.com

DOO TORZOKOM
PRIJEDOR

Torzokom d.o.o. u svojoj ponudi posjeduje kompletan program lovačke opreme od karabina i sačmarica do municije, optika.

Brendovi koje zastupamo su:

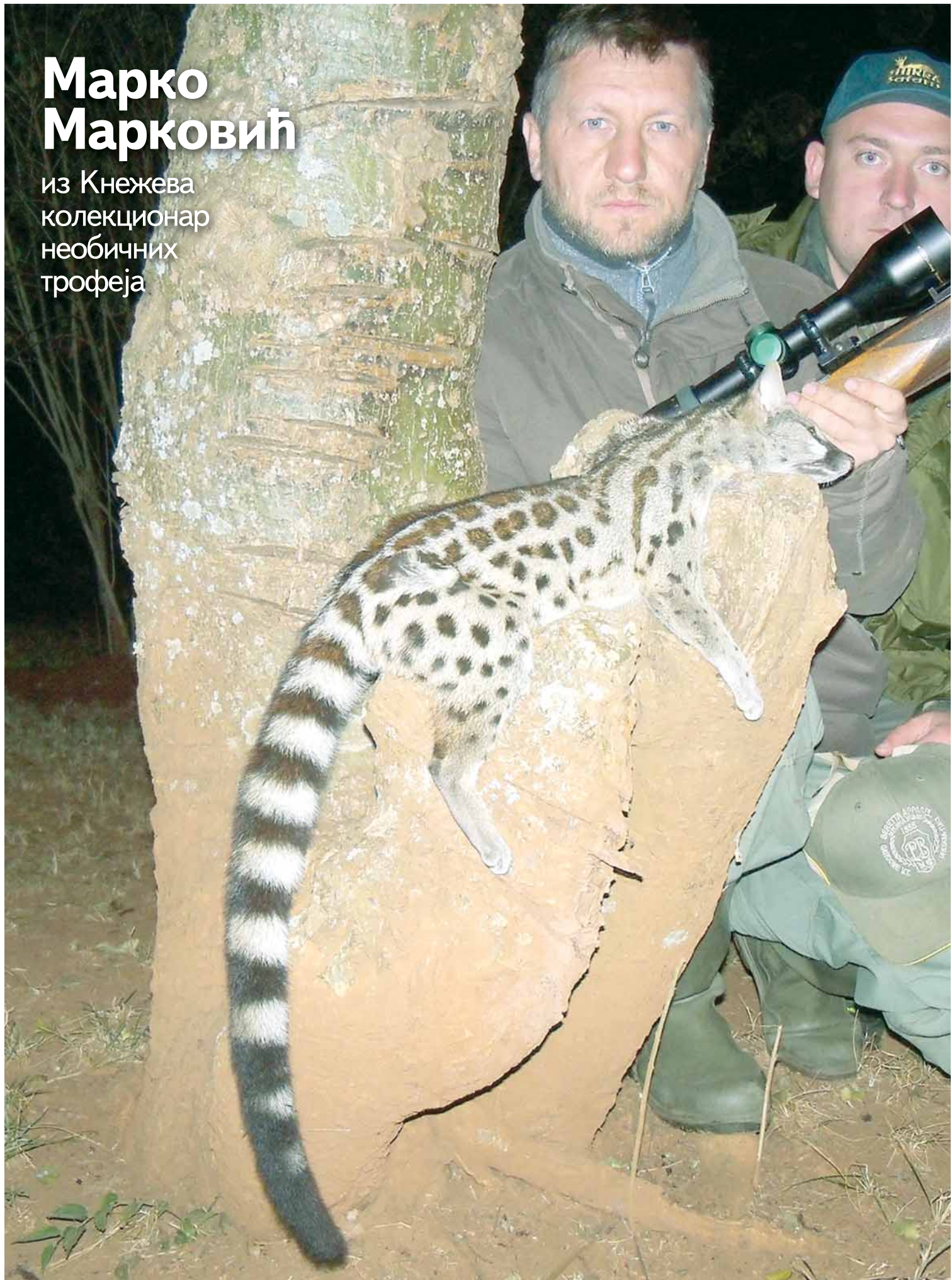
Browning	Sauer	Tikka	Nikon	Baikal
Aimpoint	Winchester	Sako	Mirage	Zeiss
Norma	Meopta	Bellot	RC	Rio
			Rottweil	

Uvjerite se sami u kvalitet proizvoda namijenjenih lovu u našoj ponudi, koju razvijamo još od 2000. godine.

Sjedište firme:	Tel. +387 52 243 890
Mitropolita P. Zimonjića C-3	Fax: +387 52 243 891
Prodavnica br. 4	Mob. +387 65 779 799
Ul. Kralja Petra I oslobodioca bb	+387 65 956 663
79101 Prijedor	e-mail: torzokom@gmail.com

Марко Марковић

из Кнежева
колекционар
необичних
трофеја

Цар афричких пустиња и савана

Од стотине одстријељених трофеја само најкапиталније чувам код куће. То је само један од доказа да ми, истински ловци, ловимо ради трофеја, а не због нечег другог, испричао Марковић

ПИШЕ: ДАНИЈЕЛА СТОКАНИЋ
danijelas@glassrpske.com

Златни муфлон и јелен, пустињски рис, антилопе, гнуови, импале, брадавичасте дивље свиње само су неки у мору необичних трофеја страственог ловаца Марка Марковића из Кнежева, који је, како би их одстријелио, за својих тридесетак година пропутовао готово пола свијета.

Посебан утисак на њега је, дефинитивно, оставио афрички сафари, јер, како каже, пуно дивљачи на терену и напето прикрадање мало којег ће ловца оставити равнодушном. Осим лова у Јужноафричкој Републици, дуго у сјећању остаће му и лов у Шпанији, Турској, Италији, Аустрији, Бугарској, Румунији...

- Од стотине одстријељених трофеја само најкапиталније чувам код куће. То је само један од доказа да ми, истински ловци, ловимо ради трофеја, а не због нечег другог - испричао је Марковић.

СЉЕДЕЋА ПУСТОЛОВИНА У НАМИБИЈИ ПА У СИБИРУ

Дошао је да на домаћем терену, под којим подразумева и Србију и Хрватску, не постоји врста дивљачи, а коју он није одстријелио, али да је афрички сафари доживљај за сваког ловца.

- У Африци све одише ловом, у том сам се увјерио одмах при слијетању авиона. Није чудно што је лов тамо друга привредна грана. Само сам тамо одстријелио мноштво антилопа, гнуа, кудуа, импала и брадавичастих свиња - испричао је Марковић.

Али далеко најдражи трофеј из Африке му је ипак пустињски рис, каракал.

- Имао сам ту срећу да баш ја одстријелим тог пустињског риса, јер је то риједак примјерак на подручју гдје смо ловили. Тачније, то је тек пети одстријељени за осам година и много је цијењен трофеј у Африци - казао је Марковић, препоручујући свим љубитељима лова, коме то могућности дозвољавају, да посјете Африку.

ЛОВ КАО ПОРОДИЧНА ТРАДИЦИЈА

Ништа мање узбудљивији није био ни лов у Турској, гдје је устријељено више дивљих свиња.

- То је био неvjероватан доживљај. Толико дивљих свиња на једном мјесту и начин на који се оне

тамо лове је божанствен. Тешко је то ријечима описати. Довољно је само рећи да се ту лови од јутра до ноћи - рекао је Марковић.

У мају мјесецу, идуће године, Марковић планира пут Намибије, ко-

ја је смјештена у југоисточном дијелу Африке, док само пола године касније иде у поход на Сибир, не би ли му се осмијехнула срећа да своју колекцију употпуни и сибирским срндаћем.

- Идуће године у ову афричку државу идем ловити антилопе које ми недостају у колекцији. Надам се да ће и овај лов бити успјешан, као претходни - рекао је Марковић кроз осмијех.

Цијена

Марковић истиче да су услови за лов куд и камо најбољи у Африци, између осталог, кад је у питању цијена трофеја.

- У Африци цијена рогова, речимо, импале је 200 евра, без обзира на дужину, док то на нашим ловиштима није случај. Овдје, у региону, што је примјерак капиталнији то је већа разлика у цијени. Рогови срндаћа или дивкокозе крећу се од 200 до 1.000 марака - истакао је Марковић.

Овај велики ловац, прије свега човек, који је у ловачке приче ушао

као дијете са дједом Михајлом и оцем Благојом Марковићем, познатијим

Медаље

Једина два ловца у Ловачком удружењу "Чемерница" у Кнежеву, која су до сада одликовани медаљом заслужног члана су, истакао је Марковић, његов дјед Михајло и отац Благоје. - На то сам много поносан. И заувјек ћу њихове дипломе држати у својој колекцији - казао је Марковић.

као Туцо, каже да је од њих много научио. Срећан је, прича, што љубав према лову може да пренесе с кољена на кољено, а жељу за ловом већ у велико показује и његов син Никша.

- Мој покојни дјед био је оснивач Ловачког удружења "Чемерница". Љубав за ловом од њега је наслиједио мој отац Благоја, који је био амбасадор у тадашњем Скендер Вакуфу што се тиче лова. Уз њих двојицу, као дијете и ја сам заволио лов - испричао је Марковић, у чијем се дворишту, кажу у Кнежеву, увијек могао чути лавез ловачких паса.

Дошао је да је од оца научио да би неко био добар ловац мора бити још већи човек.

- Осим тога, и од једног великог ловца из Хрватске, иначе, мог доброг пријатеља, научио сам да прво мораш добро радити да би се бавио ловом, зато што је овај хоби много скуп, као и да ако само ловиш, лову брзо дође крај. Што је заиста тачно - нагласио је први ловац Кнежева.

Ловом се озбиљније почео бавити са 15 година, када је знао и доручковати и вечерати у шуми са псима.

- Сјећам се тада сам сачмарицом пушком ловио само ситну дивљач. Обавезно сам са собом водио два, три ловачка пса. Нешто касније сам кренуо у лов на срндаће, дивље свиње, а потом и на другу дивљач по бијелом свијету - присјећа се Марковић.

ПУСТИЊСКИ РИС НАДРАЖИ ТРОФЕЈ ИЗ АФРИКЕ

Најтеже му је у свој овој причи, каже Марковић, то што се, због лоших међуљудских односа у Ловачком удружењу "Чемерница" чији је оснивач његов дјед, морао учланити у которварошко у Шипрагама. Марковић је тренутно и управник дијела привредног ловишта од 5.150 хектара у Кнежеву, испред ШГ "Чемерница", док са 25.000 хектара управља истоимено ловачко удружење.

- Ловиште од 5.150 хектара обухвата планину Чемерницу и кањон ријеке Угар, гдје има много дивљачи. За последње четири године, од када сам на челу овог ловишта, у кањону Угар сам удвостручио број дивокоза, као и на Чемерници број дивљих свиња - рекао је Марковић.

Дошао је да је у дијелу ловишта, којим управља општинско ловачко удружење, фонд дивљачи је тотално нарушен, не кријући наду да ће се свијест ловаца из Кнежева ускоро пробудити, као и да ће се поново вратити у удружење, које су основали његов дјед и отац те га заједнички довести до савршенства.

Руско оружје одувијек је вриједјело више од цијене коштања, а домаћи ловци га управо због тога радо користе

ПИШЕ: ДРАШКО ДРАГОСАВЉЕВИЋ
ddragosavljevic@gmail.com

"Која су то кола боља од 'москвича'?", легендарна је реплика из култног филма Душана Ковачевића и Божидара Николића "Балкански шијун", а коју изговара Илија Чворовић (Данило Бата Стојковић) на питање кћерке Соње (Соња Савић) да ли да "продају 'москвич' јер троши бензин к'о ђаво".

Постоје наравно неупоредиво боља и економичнија кола али овај, уз многе друге симболичне сегменте филма, кроз више слојева смисла осликава не само Илију, непоправљивог "стаљинисту" и "информбироовца" и друштвени амбијент, то јест историјско вријеме у коме су радња и јунаци смјештени (вријеме осамдесетих у којима је сваки грађанин СФРЈ имао као задатак економску стабилизацију), већ и типични совјетски "тенковски" приступ конструкцији возила.

"Москвич 412", аутомобил из филма, уведен је 1967. године као мало породично возило. Дијелио је основне заједничке карактеристике са већином совјетских аутомобила а то ће рећи огромну потрошњу горива, али и поузданост, издржљивост, неприкосновену робусност, општу једноставност, добро ријешен систем за гријање уз разне пропусте у завршној обради и контроли. Такође, нагласак

НОВИ МОДЕЛ КОМБИНОВАНЕ ПУШКЕ СВЕ ПОПУЛАРНИЈИ НА ОВИМ ПРОСТОРИМА

је при конструкцији стављен на лаку замјену дијелова чак и код куће. Тај приступачни али непривлачни аутомобил, иако производ московске фабрике АЗЛК која је основана 1930. захваљујући стручњацима из амери-

Пушка ИЖ 94 наставља традицију руског оружја на овим просторима

Из Русије с љубављу

чког "форда" (први послјератни "москвич-400" био је заправо чиста копија "опел кадета" из 1937. израђена на оригиналним машинама које су Совјети по слому нацистичке Њемачке заплијенили из фа-

много више него што је коштао. Ако говоримо о естетици тих аутомобила, рекло би се да кроз дизајн и филозофију "москвича 412" јасно провијава типични социјалистички реализам – нарочит реалистички стил у умје-

терисала га је изузетна немаштовитост у изразу. Социреализам је у бившем Совјетском Савезу био званични правац у архитектури, ликовној умјетности, музици и књижевности више од 60 година а непосредно након Другог свјетског рата он се проширио и по свим бив-

брике "Опел" и допремили у Москву), представљао је симбол совјетске средње класе. По издржљивости је подсећао на тенк а уз бројне мане био чувен и по томе што је гутао све могуће врсте горива укључујући и ракију, међутим пружао

тности који је настао у СССР 1930-их са задатком да шири и јача идеје комунизма и социјализма. Тај стил је као основне теме имао индустријализацију земље и његовање култа личности а кара-

шим југословенским републикама да би, након почетка разлаза са СССР

М просторима Дављу

односно земљама Информбироа, почевши од 1948. године био постепено напуштен. Међутим, иако је тадашња ФНРЈ "ревизионистички скренула са правог пута", то јест "издала" принципе марксистичко-лењинистичке, изворне совјетске комунистичке идеологије, "москвич" ипак касније није био идеолошки неподобан. Овај мали тенк је лако пронашао пут до домаћих купаца те је ниском цијеном а високом издржљивошћу полако освајао не само југословенско већ и западноевропско тржиште. Увозио се дуго у бившу СФРЈ гдје је био један од најчешћих аутомобила шездесетих и се-

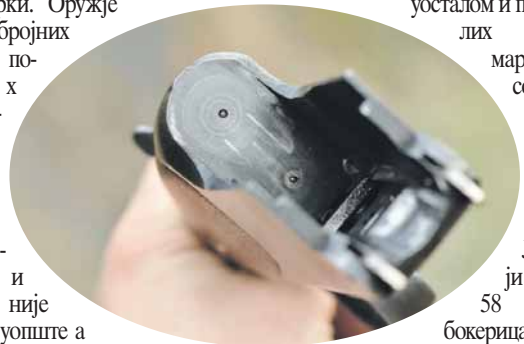

Музеј у Ижевску

У Ижевску постоји нарочити музејско-изложбени комплекс посвећен оружју које је понос не само овог града већ и цијеле Русије па не чуди што носи име Михаила Тимофејевича Калашњикова. Међутим, експонати и поставке музеја не ограничавају се само на биографију, изуме и патенте славног конструктора, већ приказују читаву историју производње оружја у Ижевску. Необични су начини презентовања информација - многи експонати су интерактивни, развој производње оружја може да се посматра у контексту других изума човјечанства и приказује се као један од аспеката свјетске техничке културе.

дамдесетих. А увозило се па и копирало доста тога совјетског (подсјећања ради, "Застава" је копирала АКМ тако што је лично Тито преко једне несврстане земље обезбиједио потребну количину пушака, наравно без знања СССР-а). У овај контекст лако може да се поставе и бројни совјетски модели ловачких пушака сачмарица. Наиме, за вријеме бивше

СФРЈ, поред домаћег оружја из крагујевачке "Заставе" и крањске "Пушкарне" и оружја које су наслиједили, ловци су посједовали најчешће оне пушке које је бивша држава највише увозила. Биле су то прије свих цијеном врло приступачне а квалитетне и необично поуздане совјетске па чехословачке и пушке из бившег ДДР-а, а у знатно су мањем броју увожене сачмарице италијанских и белгијских марки. Оружје осталих бројних свјетски познатих произвођача, попут оних из Шпаније, Француске, УСА и Јапана, није увожено уопште а

енглеске најскупље сачмарице биле су прави раритети у југословенским ловиштима. Додуше, аустријске, махом комбиноване пушке високог квалитета (на примјер пушке из чувеног аустријског оружарског центра Ферлаха то јест Боровља), нису биле ријетка појава али су се по

и ниске цијене. У чувеној фабрици оружја "Ижевский Механический Завод", у којој је рални вијек провео легендарни Михаил Калашњиков, лицензно је од 1967. до 1976. произвођен "Москвич 412" (ІЖ-412) а управо из те фабрике стизале су најомиљеније совјетске ловачке пушке у Југославији. Биле су то веома добро конструисане и израћене пушке, прилично ниске цијене а солидног квалитета као уосталом и пушке осталих совјетских марки. Најмасовнија совјетска сачмарица положених цијеви у Југославији била је ІЖ-58 а од бокерица убједљиво је највише заступљена била ІЖ-27. Те пушке су одлично продаване и у западној Европи јер је њихов квалитет знатно превазилазио западне моделе у истој категорији. И за моделе осталих совјетских произвођача који су увожени, попут бокерица ТОЗ 34 па и оних високе класе "МС 109" и "МС 8", важило је исто правило - квалитет, поузданост и дуговјечност за мало новца. Тако је и данас, па се у рукама домаћих ловача налази огроман број руског ловачког оружја - наслиједеног, половног или новог. Руска фабрика "ІЖ Baikal" одлично ради (иако се москвич одавно не производи) а један савсим нови модел ловачке комбиноване пушке, израћен по старој и провјереној логици високе поузданости и издржљивости све је популарнији у рукама домаћих ловача и вриједи далеко више него што је плаћен. Ради се о моделу Баикал ІЖ МР94.

ИСТОРИЈА ІЖ-а

Прије него што пређемо на опис ове пушке, ваља понешто рећи о чувеној фабрици из Ижевска. Већ два вијека прво мјесто по производњи оружја у Русији са градом Тулом, дјели Ижевск - главни град Удмуртске Републике. У Ижевску је арсенал основан још 1807. да би неколико година касније у њему било произведено преко шест хиљада кременача за вријеме рата са Наполеоном. Зна се како је Наполеон прошао у Русији а ништа

МОДЕЛ ІЖ 94 НАСТАО НА БАЗИ КОД НАС ПОПУЛАРНЕ БОКЕРИЦЕ ІЖ 27

правилу сретале у рукама имућнијих ловача, љубитеља најбољег ручно израћеног ловачког оружја. Совјетске ловачке сачмарице одговарале су дакле куповној моћи већине домаћих ловача, а њихов радни вијек показао је да су на нивоу далеко скупљих ловачких пушака са Запада. Од више типова и марки совјетских двоцијевки у СФРЈ су најмасовније увожене и коришћене пушке фабрике ІЖ из града Ижевска. Али шта то директно повезује аутомобил "Москвич 412" и ловачке пушке марке ІЖ? Повезује их најиме проста чињеница да су једно вријеме произвођени у истој фабрици у Ижевску али увијек по истој совјетској логици и филозофији гдје су лакоћа употребе, ергономија и дизајн жртвовани на рачун поузданости, једноставности употребе и израде, као

боље нису прошли ни нацисти за вријеме њихове авантуре у Другом свјетском рату - Ижевски Механички Завод успостављен је 1942. и у њему су произвођене бројне врсте славом овјенчаног оружја од којих су противтенковске пушке Симонов и Дегтарјов те митраљежи ШКАС и Березин УБ само нека. Опремљена овим оружјем Црвена армија извојевала је велику побједу и на крају умарширала у Берлин. Ипак, свјетску славу град Ижевск и његова фабрика оружја стекли су захваљујући великом конструктору оружја Михаилу Тимофејевичу Калашњикову. Његова легендарна аутоматска пушка АК47 постала је омиљено оружје небројних свјетских армија и револуционарна готово одмах по силаску са фабричке траке. Управо та генијална конструкција донијела је огромну славу како самом конструктору тако и граду Ижевску и уопште руском оружју друге половине 20. вијека. Данас је ижевска фабрика оружја дио Калашњиков концерна - највећег руског концерна за производњу оружја који улази у састав државне корпорације Ростех а путем најмодерније технологије производи много типова аутоматских, снајперских и ловачких пушака, ултрамодерне вођене артиљеријске пројектиле и шта све не... Као стратешки дио војно-индустријског комплекса Концерн Калашњиков, са сједиштем у Ижевску и Москви, производи 95 посто оружја у Руској Федерацији које извози у више од 27 земаља а у свом саставу има три брэнда: "Калашњиков" (задужен за војно

и цивилно одбрамбено оружје), "Бајкал" (производи ловачко и спортско оружје), те "Ижмаш" (спортско-такмичарско оружје).

БАЈКАЛ ИЖ МП-94 И ВЕЗА СА ИЖ-27

Већ смо казали како је у рукама домаћих ловача бокерица ИЖ-27 веома честа а њоме на нашим просторима ловне већ генерације ловача. Та се квалитетна пушка одлично продавала у Европи а према подацима из њемачких каталога, с краја осамдесетих година прошлог вијека, модел опремљен једним окидачем са селектором опалења прво доње или прво горње цијеви, два пара цијеви (дуже са јачим и краће са слабијим чоковима) и ејекторима коштао је само 998 тадашњих ДЕМ што је било скоро 50 одсто јефтиније од најјефтиних Беретиних пушака и то са само једним паром цијеви. ИЖ-27 била је савремено ријешена у вријеме када се појавила, имала је механизам за окидање са полугом која са горње стране отпушта чекиће. Њена кочница блокирала је полугу која држи чекиће и била веома сигурна (за разлику од нпр. сачмарица "застава" чија кочница блокира само обарање док запети чекићи висе о плитком зубу и могу врло лако изазвати нежељено опалење при паду па и при јачем потресу пушке). Руси су искористили најбоље карактеристике ИЖ-27 то јест МР-27М и управо на основу те познате квалитетне, поуздане и дуговјечне пушке настала је фамилија комбинованог ловачког оружја ИЖ94. Овом приликом представљамо најједноставнији основни модел МР-94.

ИЖ МП-94

Премда и ова пушка, попут многих руских, оставља утисак недовршености, лоше завршне обраде и финаша то ни најмање не утиче на њену функционалност и она је врло робусна и више него употребљива. Прво што се на овој пушци спартанске естетике уочава су раздвојене цијеви. Наиме, горња сачмена а доња карабинска цијев су у зони лежишта метака постављене и фиксирани у ковани челични моноблок а на устима цијеви спојене су обухватним такође челичним елементом са два отвора. Ово рјешење требало би да отклони негативни утицај термичке дилатације при палби то јест утицај вреле цијеви на хладну (сјетите се приче о пушци "Actionless 47"). Међутим, ради се о нечему другом. Фабричко упуцавање скупих комбинованих пушака и двокуглара раде најквалификованији, најискуснији и најплаћенији мајстори што је врло пипав и дуг процес који захтијева велико стрпљење. Руси су заправо максимално упростили и појефтинили производњу и цијену коштања ове комбиноване пушке те предвијели да карабинску цијев фино подеси (упуца) купац уз помоћ нарочитог склопа за подешавање. Из тога разлога пушке напуштају фабрику неспособне да остварују уједначено уске стандардизоване групе из карабинске цијеви, али то не треба да брине и обесхрабри ловца јер се финим подеша-

има навој за монтирање измјењивих чокова и израђује се у калибру 12/70 (и 12/76) док је карабинска доња цијев израђена у калибрима: .223 Rem, 7,62x39, 7,62x51 (.308 Win.), 7,62x54P (7,62x53P), .30-06 Springfield, 9x53P и 9,3x74.

Укупна дужина пушке је 1050 мм, дужина цијеви износи 600 м. МР-94 доступна је и у сету са резервним цијевима. Маса оружја је 3,8 кг

што уз карабинске калибре у којима се нуди доња цијев говори да у робушности и чврстоћу конструкције не треба сумњати. Из списка калибра види се и да је само један метак заиста намијењен преламачама – то је руски метак 9x53P. Разлог за то крије се у великој доступности класичне карабинске муниције у којој се ова пушка нуди. У нашим ловиштима најчешће се среће доња карабинска цијев у калибру .30 06 Спрингфилд (7,62 x 63мм). Ријеч је о класичном карабинском метку који дакле није намијењен преламачама (нема пуно ивицу чауре), међутим извлакача чаура на МР94 ради поуздано и ту нема никаквог разлога за бригу. Предњи обрач опалајује доњу (карабинску), а задња горњу сачмену цијев, што је рјешење примјењено и на већини класичних бокерица. Ловцима не одговара исувише тврдо окидање карабинске цијеви на ИЗ94 међутим тај моменат има своје оправдање у високим притисцима које производи патрона калибра 12 (спрјечавање нежељеног активирања карабинског метка при испаливању патроне из горње цијеви) а ту је и пословично ледена руска зима по којој се у лов не иде без дебelih рукавица (сјетите се силе окидања на новој канадској пушци намијењеној ренџерима која је далеко скупља и софистициранија). Силу окидања може наравно да сведе на прихватљиву мјеру стручан и искусан пушкар (искључиво пушкар!) али код ове пушке таква интервенција заиста није ни потребна јер се од ње и не очекује велика прецизност. Руски ловци не препоручују

**ВЕЋ ДВА ВИЈЕКА
ПРВО МЈЕСТО ПО
ПРОИЗВОДЊИ ОРУЖЈА
ИЖЕВСК ДИЈЕЛИ СА ТУЛОМ**

дака. На горњој сачменој цијеви монтирани су механички задњи нишан и мушица а са горње стране моноблока пласирана је интегрална нешто краћа шина за монтирање различитих оптичких и колиматорских нишана. Задњи нишан је подесив је по правцу (ластин реп) а мушица се подешава по висини. Кундаци се израђују од ораха али и од буковине, најчешће су глатке текстуре (без чекирања) и фиширани уљем, имају полуштољски рукохват а на дну су опремљени гуменим одбојником амортизером мада се срећу и типично руски бакелитни поткови у боји шаржера за АК74 који на себи имају монограм фабрике. Баскула и цијеви су брунирани и на себи немају никаквих гравура.

Према су приче о јако лошим сликама погодака са МР94 углавном урбана легенда не треба очекивати спектакуларне резултате са МР94. Ово оружје намијењено је одстрелу дивљачи до 100 евентуално 150 м из карабинске цијеви. Треба рећи да се

код комбинованих сачма-кугла пушка увијек упуцава карабинска, у овом случају доња цијев, како са механичким тако и са оптичким нишаном. Искустава има много али вриједи златно правило да треба консултовати искусног пушкар, пажљиво експериментисати са више врста муниције (различити произвођачи и лабораторије) док се не добију задовољавајући резултати а користити ону која даје најбоље групе (препоручују се тежа зрна). Исто вриједи и за сачмену горњу цијев – од више врста јединичних зрна треба изабрати оно које пушка најбоље "носи" (наравно, не

преко тридесетак метара). Такав приступ умногоме олакшава ствари јер све зависи од конкретног примјерка пушке који ће можда дати одличне групе и са јефтинијом муницијом. Совјетског Савеза одавно нема, највећа по површини земља на свијету опет се зове Русија, али филозофија ижевске фабрике, која се огледа у практичности, једноставности, издржљивости и поузданости, опстаје кроз бројне моделе који пружају најмање дупло више од своје цијене коштања због чега се одлично продају не само код нас већ широм планете. Мане пушке МР-94 највише су естетске природе али то није ни битно јер њена спартанска вањштина ни најмање не утиче на функционалност. Ако имамо на уму да се пушка може коректно упуцати и подесити а опростимо јој нешто тврђе окидање и већу масу - она функционалних мана заправо и нема. Ово је више него солидна пушка за лов дивљих свиња погоном, универзална радна пушка коју ће ловочувар у служби носити читав дан и имати у њу огромно повјерење али и многом домаћем младом ловцу прва властита ловачка пушка, коју ће памтити као прву љубав.

вањем и експериментисањем са муницијом тај проблем да отклонити у приличној мјери. Склоп за подешавање налази се испод задњег нишана (који је пласиран на горњој сачменој цијеви) и видљив је са предње стране подкундака. Кроз тај склоп између цијеви попречно пролази завртањ чијим се ангажовањем са лијеве стране подешавање изводи. Баскула у себи крије систем за брављење са хоризонталном смјештеном плочом на дну која залази у одговарајући урез са доње стране моноблока, дакле испод карабинске цијеви. Брављење је остварено дакле само са доње стране, на Баикал ИЗ МР-94 нема попречног шипа који у горњој зони моноблока додатно осигурава и брави цијеви за баскулу што ни у ком случају не треба да изазива било какву сумњу у чврстоћу јер је као основа узет познати и доказани систем Browning B25. Горња сачмена цијев

Safar2 Momić Radenko
 Jošavka - Čelinac mob. +38766 887 395
 e-mail: szrsafars@yahoo.com

**Proizvodnja lovačke i ribolovačke opreme
u zelenoj i kamuflaž hrastov list.
Za lovačka udruženja i sekcije mogućnost
plaćanja u ratama.**

Са његовим настанком, увођењем и историјом нераскидиву везу имају пушке "Мосин-Наган"

ПИШЕ: ДРАШКО ДРАГОСАВЉЕВИЋ
ddragosavljevic@gmail.com

Повремено нам се јаве ловци са жељом да подијеле властита искуства, али и да добију покоји савјет или разјашњење различитих питања о врстама оружја и муниције.

Тако је било и у току припреме актуелног броја часописа, који је пред вама, када нам се јавио вјерни читалац са интересантним питањем. Наиме, тај млади ловац у прилици је да по симболичној цијени набави прилично добро очуван совјетски обртночепни војнички карабин из Другог свјетског рата система "Мосин-Наган М44" у калибру 7,62x54R са којим жели да лови дивље свиње. Његово питање било је фокусирано на доступност муниције путем домаћих дистрибутера, а између осталог је обухватало употребљивост тога карабина у лову, с обзиром на праву ручицу затварача која би онемогућила постављање стандардне монтаже за оптички нишан (не ради се о снајперском моделу пушке "Мосин-Наган М1891/30РУ" који има повијену ручицу затварача и специјалну монтажу).

Један од најелегантнијих начина

ПО ПЕРФОРМАНСАМА БЛИЗАК И МОДЕРНИЈОЈ МУНИЦИЈИ .308 WINCHESTER

да се тај проблем превазиђе је претварање овог легендарног оружја у спиретну скаутску пушку (према концепту Џефа Кулера из 1980-их) постављањем монтаже на базу задњег механичког нишана, али о томе неком другом приликом. Међутим, како се ради о одличном метку за ловне сврхе, који је по балистичким својствима скоро једнак много млађем метку .308 Winchester (7,62x51 мм) док је са масом зрна од 9,7 грама приближан врло популарном .3006 S, одлучили смо да тај славни, стари руски метак, који производи ужички

Руски метак 7,62x54R од настанка омиљен код војника, али и ловаца

Непомућена слава кроз три вијека

ППУ и извози га на све стране свијета, представимо онолико колико нам то простор дозвољава. 7,62x54R је наравно познати војнички метак за митраљеце РКТ, односно југословенске лицендне митраљеце "застава М84" и снајперске пушке система "Драгунов СВД" (такође и српске снајперске пушке оригиналног система "застава М91"), те бројне углавном руске ловачке преламаче, а са његовим настанком, увођењем и историјом нераскидиву везу имају управо пушке "Мосин-Наган".

Настанак и развој метка 7,62x54R: Упоредо са развојем пушке система "Мосин-Наган М1891", на којој су радили Сергеј Мосин и Белгијанац Леон Наган, метак 7,62x54R развили су руски царски потпуковник Роговцев, пуковник Петров, натпоручник Савостјанов и

инжењер Велтишчев на бази аустријског метка 8x50mmR и француског метка 8x56mmR. Наиме, након руско-турског рата (1877-1878), за вријеме којег је руска армија била наоружана једнометним пушкама са обртночепним затварачем система "Бердан II" у калибру 10,75x58 мм, анализирана су болна искуства и бројне предности тада веома модерних петнаестометних турских полужних репетирки система "винчестер М1866" калибра .44 Henry Rimfire над поменутих "берданкама" (Турци су "винчестеркама" десетковали Русе који су јуришали на утврђени бугарски град Плевен). Из тог разлога, након неколико неуспјелих покушаја да се пушке система "Бердан" модернизују и опреме вишметним тубуларним магазином, оформљена је 1882. нарочита комисија за тестирање репетирки, а с циљем да се изнађе

модерно и оптимално рјешење нове службене пушке и метка. На сцену тада ступа капетан руске царске војске и инжењер, конструктор оружја Сергеј Иванович Мосин, који након више експеримената комисији подноси нову пушку. Руска армија жељела је да се преоружа модерном

У АКТИВНОЈ ВОЈНИЧКОЈ СЛУЖБИ УПОТРЕБЉАВА СЕ ВЕЋ 125 ГОДИНА

малокалибарском репетирком, чија је муниција пуњена бездимним барутом, па је Мосинова конструкција била саздана око новог метка калибра такозване три линије (стара руска мјера) односно 7,62 милиметра, док у исто вријеме комисији своју конструкцију пушке у новом калибру 3,5 линије (8,89 мм) подноси

7.62 x 54 R SP BT 9.70 g (150 gr)

	0	50	100	150	200	250	300
Brzina [m/s]	885	815	776	737	700	664	629
Energija [J]	3561	3230	2925	2642	2381	2141	1920
Putanja [cm]	-5	0.5	2.2	0	-6.8	-18.7	-36.1

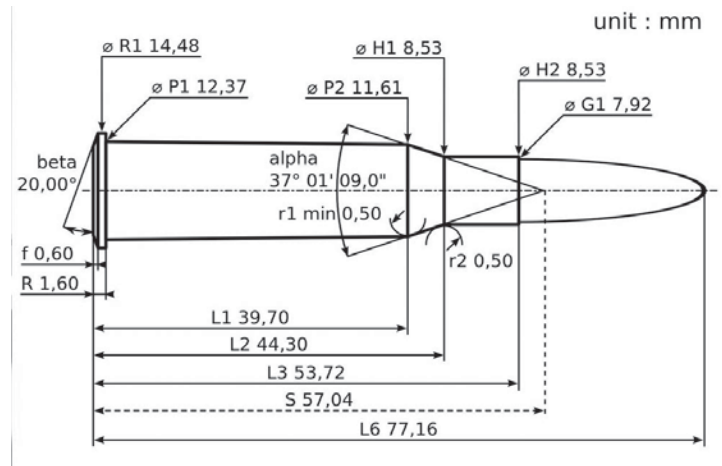

и белгијски конструктор Леон Наган. У периоду од 1889. до 1891. комисија је испитивала оба та супарничка модела, да би се на крају послје низа модификација појавила нова пушка, која је била плод рада веће групе конструктора, међутим била је то у осови модификована пушка Мосина са придодатим Нагановим рјешењима. Та се пушка данас уобичајено назива "Мосин-Наган", а први модел који се појавио и увео метак 7,62x54R на свјетску сцену био је "тролинијска пушка модел 1891". Остало је историја. Метак 7,62x54R пуњен је бездимним барутом, чаура је флашасте форме, а данче има пуни вијенац, то јест обод, о чему нам говори ознака R (од енглеске ријечи - Rimmed). 7,62x54R представља један од ријетких масовно употребљаваних метака који има такву чауру, што је типично руско рјешење изнуђено тадашњим ниским степеном развоја индустрије, уз жељу да се појефтини производња (производња чауре метка без ивие захтијевала би више средстава и времена). Међутим такво рјешење имало је и своје предности, које су се огледале у изради лежишта метка у цијеви са нешто ширим толеранцијама, док је обод помагао да се одржи чеони зазор у зависности од варирања дужине чаура, што се све скупа показало као

поуздано рјешење. Током своје више него бурне историје, у којој је често био службени метак на обје зараћене стране (као што је случај у Зимском рату између СССР и Финске 1939-1940), прошао је кроз многобројне оптимизације и измјене. У почетку био је лабораторисан зрном са обликом врхом масе 13,6 г и дужине 30,8 мм, које се у чаури фиксирало са три убода, да би 1908. увођењем зрна са пуном кошуљицом и оштрим врхом масе 9,6 г метак добио ознаку М-1908. У току 1930. и тај метак је добио ознаку М-1908/30. Након тога су се појављивале најразличитије верзије: са панцирним, обиљежавајућим, запаљивим и снајперским зрнима (постојале су и специјалне модификације метка за авионске митраљезе, изузетно високе каленце ШКАС и ултра-ШКАС). Данас се у службеној употреби налази више од тридесет најразличитијих типова овог метка и доста ловачких типова разних произвођача. Иако су се током историје у зависности од земаља које су га користиле сретале различите ознаке (7,62x53 мм; 7,62x53ммР; 7,62x54 мм; 7,62x54ммR) приступањем Руске Федерације Европској комисији утврђена је званична ознака тог метка и она гласи 7,62x54 ммР. Укупна дужина метка износи 77,16 мм, дужина чауре је 53,72 мм, пречник данцета 14,48 мм, док маса зрна варира од 9,6 до 13,6 г, тежина барутног пуњења од 2,1 до 3,4 г, почетна брзина зрна од 780 до 870

КРОЗ ИСТОРИЈУ БИО МЕТАК НА ОБЈЕ ЗАРАЋЕНЕ СТРАНЕ

м/с, а кинетичка енергија на устима цијеви креће се од 2.920 до 4.466 Ј. Више модела пушака "мосинки" са Црвеном армијом дошло је и на наше просторе у огромном броју, а куповином лиценце за совјетске тенкове Т72, од стране бивше СФРЈ средином осамдесетих, обухваћени су и митраљеји ПКТ у калибру 7,62x54R. Тај је метак постепено истиснуо 7,9x57 мм и кроз лиценци митраљез "заства М84" усвојен је као службени и од стране бивше ЈНА, а нешто касније полуаутоматска снајперска пушка "заства М76" у калибру 7,9 мм бива замијењена новом снајперском полуаутоматском пушком М91 калибра 7,62x54R. Ужички ППУ у свом производном програму има седам

врста муниције калибра 7,62x54R: 1908 са лаким зрном, М-30(ј) са тешком зрном, М-87 са челичним језгром, Т-46(ј) са обиљежавајућим зрном, вјежбовни М-76 и маневарски метак, као и два типа метака за комерцијално тржиште лабораторисаних зрном СПБТ масе 9.7 грама те зрном СПБТ од 11.7 грама. Подаци за ове двије ловачке лабораторије метка ППУ калибра 7,62x54R наведени су у балистичким таблицама. Најдоступнији ловачки метак овога калибра код нас али и у свијету јесте ужички 7,62x54R СПБТ 11.70 г (180 гр), дакле лабораторисан зрном меког огољеног врха (Soft Point), са дном бољих балистичких својстава на трајекторији у облику крме (Boat Tail) а масе 11.7 грама. Интересантно је да се ради о истом зрну којим ППУ лабораторије и ловачку верзију метка .303 Бритиш. Зрно има бакарну кошуљицу и оловно језгро, а чаура метка опремљена је капислом типа "бохер".

Из цијеви карабина "Мосин-Наган М44" дужине 514 мм теже и спорије зрно ППУ СПБТ од 11.70 г има у просјеку брзину на устима цијеви 2450фпс, а испалено из цијеви дужине 620 мм ("Драгунов") на устима цијеви има просјечну брзину од

2600фпс. Зрно има добру пенетрацију и експанзију, међутим неријетко долази до потпуног одвајања кошуљице, при чему језгро формира правилну печурку настављајући даље кроз ткиво и задржава двије трећине иницијалне масе.

Лакше и брже ППУ зрно БТСП масе је 9.7 грама, а брзина му, у зависности од дужине цијеви, варира од 2640 до 2800фпс. И тим зрном ППУ лабораторије метак .303 Бритиш, а управо се оно показало као најоптималније и према искуствима ловаца даје најбоље резултате. Чувени руски војни метак 7,62x54R и даље се масовно користи не само у матичној земљи и Скандинавији већ и широм свијета као војнички и ловачки метак. Пушке "Мосин-Наган" су јефтине и лако доступне на Западу, али није ријеткост срести их и у нашим ловиштимма. То су најчешће модификовани и фино подешени ловачки карабини "Мосин-Наган М44" за које ловци имају углавном позитивна искуства, упркос старој конструкцији и доступним типовима муниције. Али, ловцима-љубитељима историјског оружја уз мало ентузијазма, маште и експериментисања ова пушка и метак показале се више него добро у ловне сврхе. Према многим стручњацима 7,62x54R је најбољи снајперски метак Другог свјетског рата. То је уједно и најстарији војнички метак на свијету који је и даље у активној служби у великом броју армија без икаквих назнака да би у скорој будућности могао бити замијењен неким другим калибром.

7.62 x 54 R SP BT 11.70 g (180 gr)

	0	50	100	150	200	250	300
Brzina [m/s]	805	768	732	697	663	630	598
Energija [J]	3780	3441	3127	2836	2567	2318	2087
Putanja [cm]	-5	0.9	2.8	0	-7.9	-21.3	-40.5

Isuzu D-MAX

idealan
"partner"
za lov!

Ovlašteni uvoznik, prodavac i serviser japanskog brenda ISUZU, Metago d.o.o. Banja Luka, predstavlja Vam vrhunsko terensko vozilo, ISUZU D-MAX,

Za jedno **robustno i pouzdano terensko vozilo**, kakav je Isuzu D-MAX, priroda i uopšte divljina, šume, brda, doline, nekako se sami nameću kao svojevrsno "prirodno stanište". Jer, čemu poenta posjedovanja ovakvog vozila, ako barem s vremena na vrijeme, neće vidjeti lokacije kojima je, zapravo, i namjenjen!

Samim tim, ovo je onda idealan tip vozila koji će istovremeno spojiti "lijepo i korisno", te poslužiti i nekoj ozbiljnijoj namjeni, pored pukog uživanja u prirodi i off-road vožnji. Jedna od njih je, recimo i **lov**, jer, ako je D-MAX već sposoban da se "uvuče" i "provuče" gotovo svuda, da se "popne" i "pregazi" prepreke, nameće se kao **ozbiljan "lovački pomoćnik" za gotovo sve uslove**. Već u osnovnoj verziji, **odlične terenske sposobnosti 4x4 pogona**, solidan klirens i pouzdan agregat, svakom lovcu biće od velike pomoći. Kada se tome pridoda i **dio dodatne opreme**, koju METAGO d.o.o. nudi kupcima D-MAX, dobija se zaista namjensko vozilo, koje je gotovo **jednako važno za ulov, koliko i mirna ruka i precizna puška**.

Isuzu D-Max se proizvodi i isporučuje sa dizelskim motorom zapremine 2.5 litra, snage 163 KS, sa manuelnm ili automatskim mjenjačem, pogonom na sve točkove i reduktorom snage. U ponudi je širok izbor dodatne opreme, od koje izdvajamo: poklopac tovarnog prostora Canopy, kuka za prikolicu 3.5 tone, krovni nosači, bočni pragovi, bull barovi, vitlo za izvlačenje, led reflektori i sl. Pored ove, može se reći, "opšte" dodatne opreme, D-MAX se može opremiti i specijalizovanim elementima, namjenjenim lovcima, kao što je, **kavez za pse, posebna posuda za uhvaćenu lovinu**, posuda za vodu sa pumpom, vitlo u tovarnom prostoru. **Poseban dio specijalizovane opreme jesu i kutije za puške i opremu, koje se montiraju ispod**, a koji u kombinaciji sa već pomenutom kavezom za pse, formiraju jednu cjelinu koja se montira u tovarnom prostoru, ispod klasičnog Canopy poklopca tovarnog prostora za D-MAX. Naravno, ovo je samo dio Isuzu ponude namjenjene lovcima, a koji se vrlo lako može obogatiti, u zavisnosti od potreba i želja samih vlasnika. Šta više, METAGO nudi čak i **moгуćnost promjene spoljašnje boje vozila, lijepljenjem specijalnih folija** (kamuflačne, tamno zelene, smeđe, itd.), koje D-MAX pomažu da se bukvalno "utopi" u okolinu i time ne oda svoje prisustvo...

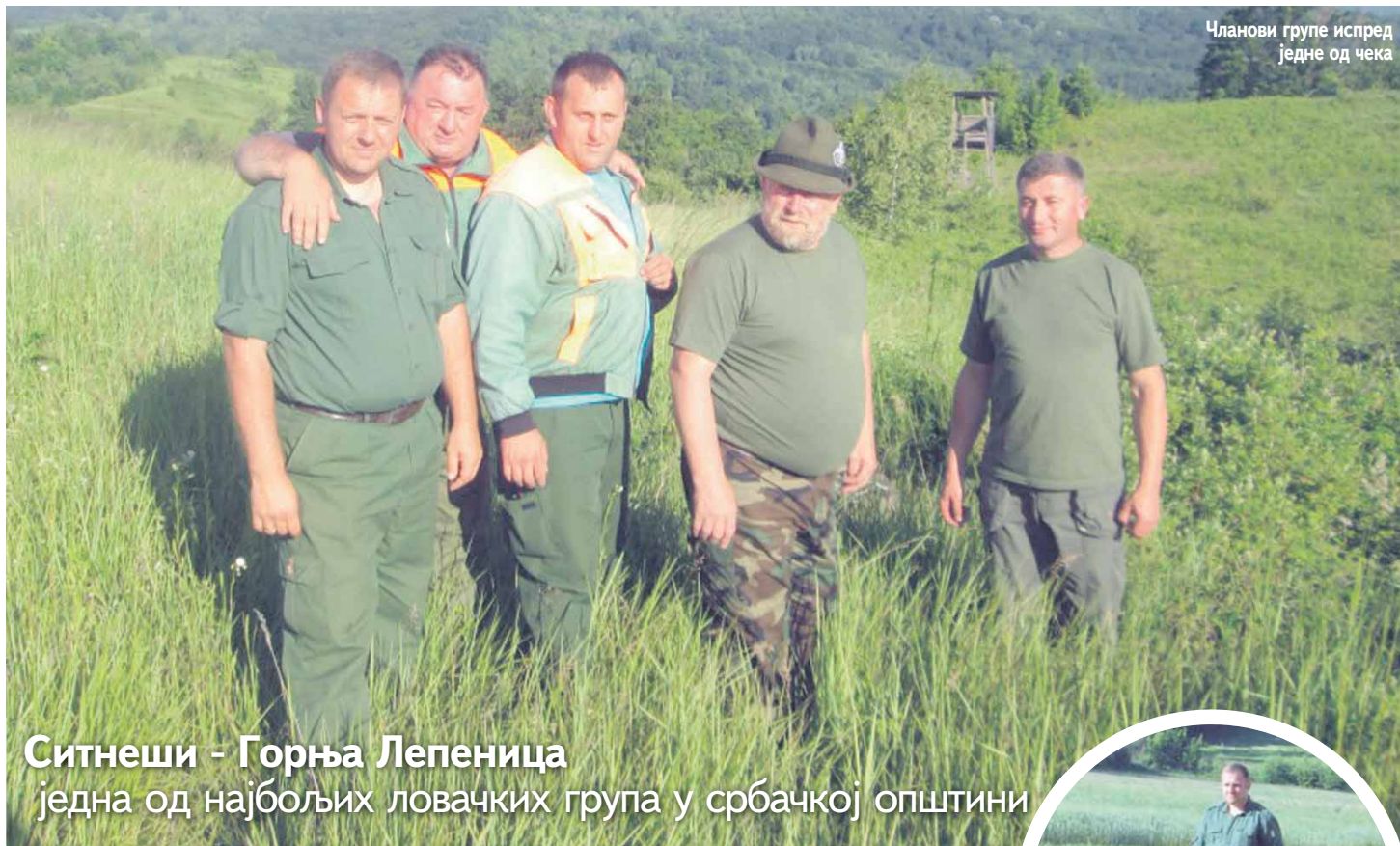

Za više detalja možete nas posjetiti u našem prodajno-sevisnom centru

METAGO d.o.o. Banja Luka na adresi:
ul Subotička bb 78000 Banja Luka
Tel. 051 490999, 490998, 381151
Email: prodaja1@metago.info

www.isuzu.ba

Чланови групе испред једне од чека

Ситнеши - Горња Лепеница
једна од најбољих ловачких група у србачкој општини

Сију кукуруз, граде куће и хранилишта

Ловац
Душко Цвијетић
на парцели на којој узгајају кукуруз

Чланови ове групе изградили и прихватилиште за дивље свиње, па један дио њих пуштају на Мотајицу, чиме директно утичу на побољшање фонда дивље свиње у овом ловишту

ПИШЕ: ДЕЈАН ЈОВИЧИЋ
krozrs@glassrpske.com

Ловачка група Ситнеши - Горња Лепеница, која окупља 15 чланова, обиљежила је десету годишњицу успјешног рада.

Чланови групе испред нове ловачке куће у Лепеници

Ријеч је о вјештим и примјерним ловцима који важе за једну од најбољих ловачких група у саставу Ловачког удружења "Срна" из Српца.

Заједничким снагама изградили су ловачку кућу у Лепеници, а наслиједили су и ловачку кућу на локалитету Граориште на Мотајици. Посједују тридесетак личних и више привремених чека и велики број хранилишта и солила, као и десетак изузетно квалитетних ловачких керова различитих пасмина. Оно што их издваја од других ловачких група и секција је парцела површине око једног хектара на којој саде кукуруз, и то искључиво за прехрану дивљачи у ловишту.

ПРОБЛЕМ ПРЕДСТАВЉА ПОДЈЕЛА НА ПРИВРЕДНО И СПОРТСКО-РЕКРЕАТИВНО ЛОВИШТЕ

- Кукуруз износимо најчешће у зимском периоду како бисмо по-

Чланови групе испред
ловачке куће на Граоришту
на Мотајици

бољшали исхрану дивљачи. Ријетки су примјери да се ловци баве ратарством и можемо се похвалити да смо и у овом послу успјешни. То је наша дугогодишња пракса коју ћемо наставити и у наредном периоду - рекао је ловац Душко Цвијетић.

Занимљиво је да су изградили и прихватилиште за дивље свиње, и један дио њих пуштају на Мотајицу, чиме директно утичу на побољшање фонда дивље свиње у овом ловишту.

- Многи чланови наше групе имају ловачки стаж од 20 и више година и по свим параметрима представљамо понос Мотајице. Редовно организујемо хајке на предаторе и у последњој акцији смо одстријелили три лисице и једног јазавца. Приоритет нам је да се у наредном периоду снажније боримо против ловокрадица, којих је увијек било на нашим просторима - рекао је њихов нови председник Срђан Новаковић.

Ову групу карактерише спој младости и искуства. Често изводе дјецу и унучад на чеке, гдје двогледом посматрају природу и на тај начин развијају њихову љубав према лову. Међу њима има и оних у позних годинама који у овој врсти спортске рекреације проводе своје пензионерске дане.

- Највише од свега волим изаћи у природу и посебно ми је задовољство кад навече чујем лисицу или фазана, угледам срну како лиже со, или вепра

како вади кукуруз на хранилиштима и солилима. То су призори који у мени буде посебне емоције - истакао је пензионер Радован Ракић.

Ловочувар у Шумској управи у Српцу Јово Громилић има само ријечи хвале за ове ловце, истичући да редовно преузимају дозволе за лов и уплаћују своје обавезе.

- Прихрањују дивљач у складу са

плановима и прописима и уједно побољшавају њихово стање у ловишту, нарочито када је ријеч о дивљим свињама. Надам се да ће се и други угледати на њих - рекао је Громилић.

Доскорашњи председник ове секције Горан Татић каже да се у свом раду суочавају и са одређеним проблемима, међу којима се издваја подјела општине на привредно и спортско-ре-

креативно ловиште. Ловци са њиховог подручја су најновијим подјелама изгубили знатан дио ловишта на којима се налазе њихови објекти, у које су уложили значајна материјална средства.

- Тако нам је сада припао локалитет Раковац, који раније нисмо посјетивали и сада ће бити проблем како преселити инфраструктуру са Мотајице на ово подручје. Сличне проблеме има и велики број ловаца са подручја Каоца, Кобаша и Нове Веси, који су остали без ловишта и морају прећи и по 30 километара да дођу до ловишта које припада удружењу "Срна" - рекао је Татић.

Детаљ са
овогодишње хајке
на предаторе

Ново руководство "Срне"

На годишњој скупштини Ловачког удружења "Срна" за новог председника Управног одбора и председника удружења изабран је Горан Савановић, који се ловом бави већ 32 године. Члан ловачке групе Ситнешки - Горња Лепеница Горан Татић изабран је за председника Скупштине удружења.

РЕДОВНО ОРГАНИЗУЈУ ХАЈКЕ НА ПРЕДАТОРЕ

Он додаје да су ратна дешавања задала тежак ударац развоју ловства на овом подручју, јер је стање дивљачи десетковано и никада се није успјела повратити њена бројност у односу на предратно стање.

- Ако занемаримо све ове проблеме, можемо рећи да ловство на овом подручју има перспективу. Наставићемо са дружењем и заједничким акцијама, и вјерујем да ће наша традиција бити успјешна још дуги низ година - истакао је Татић.

KRAJINAPETROL

kućna dostava gasa
065/215-547

- provjeren kvalitet
- zagarantovana sigurnost
- ekonomičnost

A.D. "KRAJINAPETROL"

BANJA LUKA

☎ 051/212-914; 212-910

www.krajinapetrol.com

U NOVOM RUHU NA STAROJ ADRESI!

JACIMOVIĆ d.o.o.
www.jacimovic.com

Karađorđeva 83/Srpska 20
Banja Luka
Telefon +387 51 212 904
+387 51 214 473
E-mail: arms@jacimovic.com

Vidovdanska 9
Gradiška
Telefon +387 51 825 780
E-mail: gradiska@juventasport.com

ERS

ELEKTROPRIVREDA REPUBLIKE SRPSKE

+387 59 277 101 +387 51 343 900 +387 51 343 901

